

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221080
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117221080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filákovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu A. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. S., M. 2, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 696,02 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 31. 05. 2018, č. k. 19Csp/228/2017-37 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštancný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 696,02 eura. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 20. 11. 2015, č. k. 29C/218/2014-72 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 3 392,04 eura. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd prvej inštancie žalobu zamietol. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 04. 2017, č. k. 4Co/59/2016-123. Podľa odôvodnení týchto rozhodnutí medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere.

3. Žalobca uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.696,02 eura v súvislosti s porušením práva deklarovaným právoplatným súdnym rozhodnutím. Z neho jednoznačne vyplýva, že v dôsledku nedodržania spotrebiteľskej legislatívy došlo k nezákonnému stavu vo forme bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu v sume 3 392,04 eura.

4. Pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia sa poukázalo na závery súdov vyslovené v pôvodnom konaní o tom, že bezdôvodné obohatenie žalovaného bolo úmyselné, nakoľko žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti má nielen poznať, ale aj dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov fyzickým osobám vstupujúcim do zmluvného vzťahu v pozícii spotrebiteľa, čo sa v prípade žalovaného nestalo.

5. Takéto konanie žalovaného ako dodávateľa finančných služieb je potrebné jednoznačne pomenovať ako absolútne neprijateľné v ekonomike závislej na spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých dôvera spotrebiteľov je určujúcim faktorom rozvoja ekonomiky.

6. Ak žalobca považuje za takéto porušenie svojho spotrebiteľského práva finančné zadosťučinenie vo výške polovice žalovaným získaného bezdôvodného obohatenia, t. j. vo výške 1 696,02 eura, súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok vzhľadom na okolnosti prípadu považoval za primeraný, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 255 a § 262 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. možno priznať len za predpokladu, ak je ustálený stav, že došlo k porušeniu práva určeného na ochranu spotrebiteľa podľa uvedeného zákona alebo osobitného predpisu. Zákon teda vyžaduje preukázať, že existuje určité rozhodnutie konštatujúce porušenie práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa, ktoré sú určené na ochranu spotrebiteľa. Napadnutý rozsudok nedáva odpoveď na to, aká konkrétna povinnosť žalovaného alebo ktoré konkrétne právo vyplývajúce z ustanovení, ktoré sú určené na ochranu spotrebiteľa boli porušené. Z vykonaného dokazovania, skutkových zistení a právneho posúdenia súdu prvej inštancie vysloveného v napadnutom rozsudku nevyplýva, či je splnený zákonný predpoklad pre vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Z rozsudku nevyplýva ani to, aké skutkové okolnosti odôvodňujú posúdenie nároku a z akých dôkazov vyplývajú. Rozsudok je nepreskúmateľný tiež čo do výšky finančného zadosťučinenia. V tomto smere nebolo uvedené žiadne odôvodnenie. Aj keď výška primeraného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu, táto úvaha nemôže byť ani svojoľná, ani nepreskúmateľná. Výška primeraného finančného zadosťučinenia má byť spojená s konkrétnym porušeným právom, ktorého porušenie a ochranu spotrebiteľ uplatňoval v konaní. Ak súd prvej inštancie neustálil ani dôvod, v súvislosti s ktorým nárok priznáva, potom je problematické vôbec hovoriť o preskúmateľnosti výšky nároku.

9. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

12. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či

došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

13. Vo veci 29C/218/2014 sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3 392,04 eura. Vo vzťahu k tomuto nároku mal žalobca v konaní úspech. V tomto konaní sa skúmala platnosť zmluvy o úvere, pričom tento úkon bol vyhodnotený ako neplatný. Žalovaný napriek neplatnej zmluve o úvere od žalobcu prijal i plnenie, na ktoré nárok nevznikol. Bezdôvodné obohatenie sa žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Právoplatným ukončením konania vo veci 29C/218/2014 Okresného súdu Prešov bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

14. Žalobca si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z bezdôvodného obohatenia a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strany žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. Žalobca sa vydania bezdôvodného obohatenia musel domáhať v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/218/2014. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci 29C/218/2014 Okresného súdu Prešov bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia konania vo veci samej.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 1 696,02 eura tak, ako to správne určil súd prvej inštancie. Ide o polovicu zo sumy 3 392,04 eura, o ktorú sa chcel bezdôvodne obohatiť žalovaný napriek neexistencii platnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi ním a žalobcom. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

16. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).